

Vraag nr. 3
van 6 oktober 1998
van mevrouw GERDA RASKIN

Palliatieve thuiszorg – Middelen

De verdiensten van de palliatieve thuiszorg worden sinds het begin van de jaren negentig erkend op federaal vlak en door de Vlaamse Gemeenschap. Toch blijken de palliatieve equipes financieel onvoldoende ondersteund, ondanks de voordelen van de thuisverzorging zowel voor de zieke als voor de maatschappij. Op die wijze wordt de thuisverzorging sterk afgeremd.

1. Bestaan er studies over de normale jaarlijkse werkingskosten van de palliatieve thuis-equipes ? Wat zijn de bedragen hiervan voor de verschillende soorten equipes (palliatieve thuiszorg, equipes voor kleine en voor grote ziekenhuizen) ?
2. Op welke wijze en met welke bedragen werden deze equipes de voorbije jaren effectief ondersteund en zullen ze de volgende jaren worden ondersteund door de federale en de Vlaamse overheid ?
3. Zijn deze bedragen voldoende om een goede werking van de verschillende equipes te waarborgen ? Zo niet, vond er reeds overleg plaats of is er overleg gepland voor de nabije toekomst om hieraan een oplossing te geven ?

Antwoord

De Vlaamse overheid heeft reeds diverse initiatieven inzake palliatieve (thuis)zorg genomen. De financiering van de palliatieve equipes behoort echter tot de bevoegdheid van de federale minister van Sociale Zaken, Magda De Galan. Voor meer informatie dan hieronder wordt verstrekt, dien ik te verwijzen naar de bevoegde federale minister.

1. In de vraag is er sprake van verschillende soorten equipes. Ik veronderstel dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger met "equipes voor kleine en grote ziekenhuizen" de ziekenhuisfunctie palliatieve zorg bedoelt zoals die is opgenomen in het koninklijk besluit van 15 juli 1997 houdende vaststelling van de normen waaraan een ziekenhuisfunctie van palliatieve zorg moet voldoen om te worden erkend, en in het KB van 15 juli 1997 waarbij sommige bepalingen van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, toepasselijk worden verklaard op de functie van palliatieve zorg.

Grondige studies omtrent de normale jaarlijkse werkingskosten voor deze equipes zijn mij niet bekend.

Met betrekking tot de werkingskosten van palliatieve thuiszorgequipes werd er door de Federatie Palliatieve Zorg Vlaanderen voor het werkingsjaar 1997 een beperkte enquête gedaan bij 3 van de 15 Vlaamse palliatieve thuiszorgequipes. Rekening houdend met de beperktheid van deze enquête, kan op basis van de verkregen cijfers de loonlast voor een thuiszorgequipe in een regio van circa 300.000 inwoners worden geraamd op 3.750.000 frank. Hierbij dienen nog ongeveer 15 % werkingskosten te worden gerekend.

2. Tot 1997 werden een aantal van deze palliatieve equipes via de "experimenten-Busquin" gefinancierd. Deze financiering gebeurde in uitvoering van het KB van 19 augustus 1991 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder een tussenkomst van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering mag worden verleend in de experimenten inzake palliatieve hulp. De toegekende bedragen staan vermeld in dit KB.

De overeenkomsten tussen het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) en de inrichtende machten van "palliatieve hulpverlening" op basis van dit KB, hadden een looptijd van twee jaar. De bedoeling was om na verloop van deze twee jaar te evalueren en de experimentele fase af te sluiten. De experimenten en de evaluatie ervan dienden te resulteren in een KB waarin een aantal minimale criteria worden vastgelegd waaraan de Riziv-conventies moeten beantwoorden.

Uiteindelijk werden de experimenten-Busquin herhaaldelijk verlengd. De laatste keer gebeurde dit bij KB van 19 juni 1997. De bestaande overeenkomsten werden bij dit KB verlengd tot 31 december 1997. Equipes die pas na de inwerkingtreding van het KB van 19 augustus 1991 opstartten, kwamen in het kader van dit KB niet voor subsidiëring in aanmerking.

Vanaf 1 januari 1998 wordt de Busquin-overeenkomst met de thuiszorgequipes die niet behoren tot een erkend palliatief samenwerkingsverband, verlengd (KB van 20 september 1998 tot wijziging van het KB van 19 augustus 1991 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder een tussenkomst van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering mag worden verleend in de experimenten inzake palliatieve hulp).

Thuiszorgequipes die wel behoren tot een erkend samenwerkingsverband, voor Vlaanderen betekent dit alle thuiszorgequipes, zouden worden gefinancierd via een overeenkomst met het Riziv. Dit zou gebeuren op basis van een KB, dat momenteel wordt voorbereid. Dit KB wordt genomen in uitvoering van de wet van 22 februari 1998 houdende sociale bepalingen. Wat wordt toegekend aan welke equipe zal worden bepaald in de overeenkomst die wordt opge maakt met het Riziv. Voor de exacte bedragen, in zoverre deze informatie al beschikbaar is, verwijs ik naar de bevoegde federale minister.

Voor de ziekenhuisfunctie van palliatieve zorg is, afhankelijk van de grootte van het ziekenhuis, een bedrag van 450.000 à 750.000 frank vooropgesteld.

De Vlaamse overheid heeft inzake palliatieve (thuis)zorg volgende initiatieven genomen.

- In 1993 en 1994 werd aan de erkende samenwerkingsinitiatieven in de thuiszorg (SIT) via facultatieve subsidiëring (maximum 100.000 frank per SIT per jaar) een stimulans gegeven om te werken rond palliatieve thuiszorg.
- Op 18 augustus 1995 werd het besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 1995 houdende erkenning en subsidiëring van palliatieve netwerken in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

Dit resulteerde in de erkenning en subsidiëring van 15 Vlaamse palliatieve netwerken. De totale subsidie voor 1998 bedraagt 24.700.000 frank.

- Ten laste van de begroting 1997 werd door de Vlaamse overheid een extra inspanning gedaan om de grootste financiële nood te lenigen van de Vlaamse thuiszorgequipes (1.000.000 frank extra subsidie per palliatief netwerk voor werking/opstarten equipe). Deze equipes zijn een belangrijke pijler binnen de werking van de erkende Vlaamse palliatieve netwerken.

De uitbouw en de werking van deze equipes is ook belangrijk in het kader van de erkenning van palliatieve samenwerkingsverbanden.

- Aan Vlaamse zijde werd ingespeeld op het KB van 19 juni 1997 houdende vaststelling van de normen waaraan een samenwerkings-

verband inzake palliatieve zorg moet voldoen om te worden erkend : de 15 Vlaamse palliatieve netwerken werden erkend als (federaal) samenwerkingsverband inzake palliatieve zorg.

- Er worden sedert acht jaar subsidies verleend aan initiatieven die de deskundigheid inzake palliatieve zorg bevorderen. Deze evolueerden naar een totaal subsidiebedrag van 6.000.000 frank in 1998.
- Verder heb ik er bij de federale overheid diverse malen op aangedrongen om spoedig werk te maken van een definitieve regeling onder andere inzake de financiering van de equipes.

3. Aangezien ik momenteel niet weet hoeveel elke equipe via een Riziv-overeenkomst gaat ontvangen, is het niet mogelijk op deze vraag te antwoorden.

Zeker is dat de wettelijke basisbestaffing van de thuiszorgequipes een belangrijk element is in de bepaling van de kosten van dergelijke equipes. Deze basisbestaffing wordt bepaald in artikel 11, § 2 van het KB van 19 juni 1997 houdende vaststelling van de normen waaraan een samenwerkingsverband inzake palliatieve zorg moet voldoen om te worden erkend.